

CASSIÀ CASADEMONT I BUSQUETS

Balmes, 65, 4.ª, 1.º T: 27-52-07
BARCELONA - 7

30 maig 1961.

Al Mestre Don Lluís Mª Millet.

Molt apreciat mestre: Fa bastant temps que no te tinguem contacte per escrit amb vostè; primer, degut a la meua edat avançada de 86 anys; segon, per haver sofert un atac cerebral (trombosis) en el dia 7 de desembre últim, que m'ha privat de totes les meues activitats artístiques per haver-me atacat a la ~~vista~~ vista que (a D. G.) he millorat bastant, que ho pot comprobar amb la carta que li trameto. No puc allargar-me massa dels meus contorns del meu veïnat, però deuenidó lo que transito.

Perdoni de les meues traversures literàries que li envio, no ho prengui com una pretensió o vanitat que les d'algunes coses no les tinc; sobrament com a medi de distracció que a mi m'alegra.

De totes maneres a Maria Axiliadora sempre hi he tinguem molta

R1142

veneració; basta dir-li que quan encar era un noi, vivim a Girona, ja era protector del Santuari dels Salerians de Garria de l'immortal ciutat gironina. Com també tinc molta veneració i molts bons records de la Verge dels Desemparats, doncs la meua tia Catarina era cuidadora d'aquest altar a la Parròquia de Sant Felip, i aquest infant l'ajudava a guarnir l'altar cada any al celebrar la Neovena i jo amb molt devot i amor passava la safata donant herbes oloroses a tots els cristians; per això vaig compondre la poesia que li adjunto dedicada a la Verge. L'estima que els revoltors varen destruir dit altar; era un Barroc molt preciós.

Per últim per demostrar-li la meua ignorància que reconec tinc, li copio un auto retrat, que es titula = Ignorància = i diu:
= Li jo tingués cultura, que coses vos diria. = Li jo tingués figura,
quin goig fora per mi. = No mes en quatre ratlles descriuient un poema, = i jo ni en cent paraules res bo puc dir aquí!

Perdoni mestre Millet, ja l'he molestat prou.
Seu ver amic i admirador

Cassia Casademont

"A la Verge dels Desemparats" (Girona)

Oh gran patrona "Perpetua Llocorro"
oh mes gran Verge dels "Desemparats"
jo prou voldria amb el meu propi ahorro
per la Novena igual temps meus passats.

Molt bé recordo la meua infantesa
captant per Vos, oh! sublim Majestat,
ds feligresos amb molta tendresa
feient almoïna amb molt gran pietat.

En aquells dies passant la refata
dan flaires herbes al bon cristià,
eran aromes de la propia santa,
Ella agraïda, a tots emparà!

C. Casademunt

Roser!

El nom Roser, a mi m'encanta,
el nom Roser, no sé perquè.
La més virtut de tota planta
sempre serà el gran Roser!

"Els meus rosers"
Els rosers dels meus planters
si pogués mes entindria,
de virtut com ells cap més,
jo a tot hom en donaria.

"Un prec"
Oh gran princesa i mare nostre
sou el consol del desemparat,
fèn que el meu art que també es — vostre
fassi sentir a la humanitat!

C. Casademunt

a Maria Axiliadora

Oh Maria Axiliadora
oh consol del trist mortal
anhelem quan sigui l'hora
re a la Pàtria celestial!

La mes bella de les Pàtries
que voldriem tots està
per gosar aquell miracle
que els sants volen admirà!

No tots som molt digne d'Ella,
es Jesús qui el sap trià,
per donar-li l'abraçada
i al cel fer-lo també entrà!

C. Berademont

Barcelona 24 maig 1961